

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 730/24

לפני: כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותרת: עו"ד טלי מי-טל

נגד

המשיבים: 1. מפכ"ל משטרת ישראל
2. משטרת ישראל
3. סגן- ניצב רותי האוסלין
4. רפ"ק תמר מצליח
5. רפ"ק אריאל פס
6. תת- ניצב דדו זמיר
7. רפ"ק גיל אסיף
8. תת-ניצב עירן פיינמסר

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת: בעצמה; עו"ד פנחס (פינג) פישלר
בשם המשיבים: עו"ד אבי טוויג

פסק-דין

השופט ע' גרוסקופף:

בעתירה שלפנינו, המתפרסת על פני 58 עמודים ומונה לכאורה 23 סעדים, מגוללת העותרת שלל אירועים ומעלה טענות למכביר נגד התנהלות המשטרה וגורמיה. ואולם, עיקרה בבקשת העותרת לשינוי עילת הסגירה של תיק החקירה שנפתח נגדה מעילה של "נסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין" (אשר בעבר כונתה "היעדר עניין לציבור") לעילה של "חוסר אשמה". עוד נתבקש להורות למשטרה למחוק

ממאגריה תכתובות פנימיות בקשר לתיק החקירה האמור אשר כוללות, לטענת העותרת, אמירות פוגעניות כלפיה.

1. וזו, בתמצית, השתלשלות האירועים הנדרשת לצורך הכרעתנו: ביום 28.12.2021 נפתחה נגד העותרת חקירה בגין חשד לאיומים והטרדה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, עקב הודעת טקסט ששלחה לטלפון הנייד האישי של מפכ"ל המשטרה (תיק פל"א מס' 896676/2021). ביום 29.12.2021 נחקרה העותרת במשטרת ישראל והודתה במשלוח ההודעה לצד הבעת התנצלות בגינה. ביום 26.7.2022 נשלחה לעותרת ההחלטה על סגירת תיק החקירה ואי העמדתה לדין, בנימוק כי נסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין משום שההליך הפלילי איננו המסגרת המתאימה לבירור האירוע. על ההחלטה האמורה הגישה העותרת ערר לשינוי עילת הסגירה ל"חוסר אשמה", וזה נדחה ביום 10.9.2023 על ידי ראש שלוחת הסדר מותנה ת"א. בתוך כך, צוין, הן בהתבסס על תוכן ההודעה שנשלחה (ולא הוכחשה) והן בהתבסס על הגורם שאליו נשלחה, כי ישנן מספיק ראיות להעמדה לדין, ואולם הוחלט שלא לעשות כן לאור ההתנצלות שהביעה העותרת ובשל העובדה כי דובר היה במעשה חד פעמי. גם על החלטה זו עררה העותרת, וביום 10.10.2023 דחה סגן ראש יחידת הסדר מותנה (המשמש כממלא מקום ראש יחידת הסדר מותנה) את הערר. לאחר שסקר את הדין והפסיקה, ובכלל זה את הנחיית פרקליט המדינה, ובחן את טענות העותרת, מצא סגן ראש יחידת הסדר מותנה כי היה בחומר החקירה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה, ולפיכך אין מקום לשנות מעילת הסגירה. העותרת לא אמרה נואש וביום 15.10.2023 פנתה לרח"ט תביעות בבקשה לשינוי עילת הסגירה, אך גם זו נדחתה מן הטעם שאין הדין מכיר בהגשת ערר ב"גלגול שלישי", ותוך שהוא סומך ידיו על החלטות ראש שלוחת הסדר מותנה ת"א וסגן ראש יחידת הסדר מותנה.

מכאן העתירה שלפנינו.

2. העותרת בעתירתה מלינה על התנהלות המשיבים כלפיה בכלל, וביתר שאת באשר לתיק החקירה שנפתח בעניינה. בפרט, נטען כי נפלו פגמים הן בעצם פתיחת תיק החקירה, הן בניהול החקירה והן באשר לאופן סגירתו בסיווג השגוי של "נסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין", חלף "חוסר אשמה". לטענת העותרת, הותרת עילת הסגירה על כנה איננה נתמכת בתשתית הנדרשת ובעלת השלכות קשות עליה. כן הסבירה העותרת כי ההודעה ששלחה נשלחה בצוק העיתים לאור תסכולה הרב באשר

לטיפול המשטרה בענייניה, וכי מדובר באירוע חד פעמי שלא חזר על עצמו. בנוסף, טענה העותרת כי בתכתובות הפנימיות בקשר לתיק החקירה שהגיעו לידיה נמצאו אמירות פוגעניות המכוונות כלפיה אשר מכתימות את שמה הטוב ופוגעות בכבודה ובמשלח ידה. על כן, דרשה כי אלו יימחקו מתיק החקירה ובכלל.

3. ביום 26.5.2024 הגישו המשיבים את תגובתם המקדמית, במסגרתה מסרו כי לאחר בחינה נוספת, הוחלט לשנות את עילת הסגירה של תיק החקירה בעניינה של העותרת ל"חוסר אשמה", ועל כן בהיבט הזה העתירה מיצתה את עצמה. בצד זה, נטען כי לא נפל פגם בהחלטה לפתוח בחקירה נגד העותרת וכי המשיבים רואים בחומרה את האירוע. אשר לסעד שעניינו מחיקת התרשומות הפנימיות, ציינו המשיבים כי התרשומות הללו הועברו לעותרת בשגגה, עת העתיקה את חומרי החקירה בתיק לצורך הגשת ערר, וכי אין בהעברתן כדי לשנות מאופיין – תרשומות פנימיות שאינן גלויות לציבור. לפיכך, לשיטתם, אין כל תוחלת במחיקתן. ממילא, טוענים המשיבים כי אין עילה שבדין המאפשרת את מתן הסעד המבוקש. כן ציינו כי העותרת הגישה נגד המשיבה 3 תובענה נזיקית לפיצויים בשל פגיעה בשמה הטוב בגין אותן תרשומות, שעודנה מתבררת (להלן: התביעה הנזיקית). נוכח כל האמור, נטען כי דין העתירה להידחות.

4. נוכח האמור בתגובה המקדמית, העותרת נתבקשה להודיע האם היא עומדת על עתירתה. בהתייחסות, האוחזת 16 עמודים (ללא נספחים) (להלן: התייחסות העותרת), השיבה העותרת בחיוב וביקשה לקיים דיון בעתירה. העותרת מעלה שלל טענות נגד אופן הגשת התגובה המקדמית ובפרט נגד האמור בה. את עיקר טענותיה ניתן לתמצת בטיעוניה כי לצד שינוי עילת הסגירה נדרש היה למסור לידה מכתב התנצלות מנומק, ומכל מקום כי "אין בשינוי עילת הגניזה ל'חוסר אשמה', תוך הותרת הרשומות הפנימיות על כנו, בכדי לנקות ולטהר את שמה – אף לא מאום – בכדי ליתן מזור – לכל טענות העותרת" (סעיף 106 להתייחסות העותרת).

לשלמות התמונה יצוין כי ביום 19.6.2024 הגישה העותרת בקשה למתן צו ביניים או צו ארעי באשר לסעדים שנתבקשו בעתירה ונותרו ללא מענה לטענתה, וביום 5.7.2024 הגישה בקשה למתן החלטה.

5. לאחר שעיינו בעתירה וצורפותיה, ובתגובה המקדמית לה, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להימחק.

6. כאמור, עיקרה של העתירה, לפי העותרת עצמה, הוא בשינוי עילת הסגירה של תיק החקירה שנפתח נגדה לעילה של "חוסר אשמה", חלף "נסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין" (וראו עמ' 2 לעתירה, תחת הנושא "עניינה של העותרת בנושא העתירה"). לאור הודעת המשיבים בתגובתם המקדמית לפיה נמצא לנכון לשנות את עילת הסגירה, באופן המבוקש על ידי העותרת, ברי כי בעניין זה העתירה מיצתה את עצמה. משניתן הסעד המרכזי שהתבקש, לא ראינו מקום להידרש לדרישות הנוספות שהועלו בהתייחסות העותרת, אשר חלקן חורגות מגדר העתירה, וחלקן כוללות סעדים שאין זה דרכו של בית משפט לתת. מעבר לכך, התנהלות המשטרה בקשר לעותרת היא נושא אליו עשוי בית המשפט הדין בתביעה הנזיקית להידרש, וממילא אין זה ראוי כי אנו נביע עמדה העלולה להשפיע על הליך זה.

7. סעד נוסף שביקשה העותרת במסגרת העתירה נוגע למחיקת התכתובות הפנימיות במאגרי המשטרה בקשר לתיק החקירה שנפתח בעניינה, בהיותן כוללות אמירות פוגעניות כלפיה. ברם, מלבד העובדה שעיון בהתכתובות בין העותרת לבין גורמי המשטרה אשר צורפה לעתירה מעלה כי דרישה כאמור כלל לא הועלה על ידי העותרת בטרם הוגשה העתירה (למצער לא באופן מפורש), אף לאחר הגשת התגובה המקדמית מטעם המשיבים העותרת לא הניחה תשתית משפטית כלשהי אשר יש בה כדי לבסס את מתן הסעד המבוקש. לפיכך, לא ראינו מקום להידרש לו.

8. בשולי הדברים יצוין כי בצדה של העתירה הגישה העותרת בקשה למתן חיסיון על העתירה ופרטיה. מטעמי צנעת הפרט, ובמיוחד בהינתן שהעתירה מגוללת גם אירועים נוספים הנוגעים לעניינה הפרטניים של העותרת, מצאנו לנכון להיעתר לבקשה.

9. העתירה נמחקת איפוא. משהסעד העיקרי אותו דרשה העותרת התקבל רק בעקבות הגשת העתירה, מצאנו לנכון לחייב את המדינה בהוצאות העותרת בסכום של 5,000 ש"ח.

ניתן היום, ט"ו בתמוז התשפ"ד (21.7.2024).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט